

Պիևոքիոյի արկածները . XIIII . «Կարմիր Խեցգետին» պանդոկը

Գևացի՛ն, գևացիև, վերջապես իրիկևապահիև հոգևած ու ջարդված հասաև «Կարմիր Խեցգետին» պանդոկը:

– Եկեք այստեղ մի փոքր կաևգ առևեևք,– ասաց Աղվեսը,– այևքաև, որ մի բաև ուտեևք ու մի քիչ Էլ հաևգստաևաևք: Այևուհետև գիշերվա կեսիև սորից ճամփա կըևկևեևք, որպեսզի վաղը լուսաբացիև հասևեևք Հրաշքևերի Դաշտ:

Պաևդոկ մտևելուև պես երեքև Էլ սեղաև սստեցիև, բայց ոչ մեկև Էլ ախորժակ չուևեևք:

Խեղճ Կատուև իր ստամոքսի սոսկալի վատառողջությաև պատճառյով ոչիևչ ուտել չկարողացավ, բացի մի երեսուևսիևնզ լուլիկով պատրաստված ձկից ու մի չորս բաժիև պաևրի հետ պատրաստած սիրտ ու թոքից: Բայց որովհետև սրաև թվաց, որ սիրտ ու թոքը այևապես համեմած չԷ, իևչպես հարկև Է, ուստի իևդրեց երեք անգամ պաևրով ցաևած կարագ կրկևել:

Աղվեսը սույևապես մեծ ուրախությամբ մի լավ փորը կլցևեևք, բայց որովհետև բժիշկը սրաև խիստ դիետա Էր սշաևակել, ուստի ստիպված եղավ բավարարվել միայև մի չաղլիկ ու համեղ սապաստակով ու մի թեթև` յուղոտ վառեկևներից և դեռ ծուղրուղու չասած աքլորևերից պատրաստած խավարտով: Սապաստակից հետո Էլ ախորժակը գրգռելու համար բերել տվեց կաքավից, ճագարից, գորտից, մողեսից ու եղեմակաև ձվից պատրաստած խառը մի կերակուր: Դրաևից հետո ոչ մի բաև չուզեց:

– Ճաշից այևքաև եմ զզվել,– ասաց սա,– որ ոչիևչ չեմ կարողաևուևմ բերաևիս մոտեցևել:

Ամեևից քիչ ուտողը Պիևոքիոև եղավ: Սա մի պճեղ ըևկուլյզ իևդրեց, մի պատառ Էլ հաց և բուլորև Էլ թողեց` ափսեի մեջ: Խեղճ տղաև այևապես Էր տարվել Հրաշքևերի Դաշտի հետ կապված մտքերով, որ իր երևակայած ոսկե սարերից ախորժակը սափապես փակվել Էր:

Ըևթրիքը վերջացևելուց հետո Աղվեսև ասաց պաևդոկատիրոջը.

– Մեզ երկու լավ սենյակ տվեք, մեկը սինյոր Պիևոքիոյի համար, իսկ մյուսը ինձ ու ընկերոջս: Մինչև նորից ճանապարհ ընկնելը աչքներս մի փոքր կպցնենք: Բայց չմոռանաք մեզ գիշերվա կեսին արթնացնել մեր ճանապարհը շարունակելու համար:

– Աչքիս վրա, սինյորներ,– պատասխանեց պանդոկապետը և աչքով արեց Ադվեսին ու Կատվին, կարծես թե ասելով. «Ամեն ինչ պարզ է, գնացեք հանգիստ քնեք...»:

Հենց որ Պիևոքիոն մտավ անկողին, իսկույն քնեց ու սկսեց երագ տեսնել: Երագի մեջ նրան թվում էր, որ ինքը մի դաշտ է ընկել՝ լիքը փոքրիկ ծառերով, որոնք ծանրաբեռնված են ոսկեդրամներից կազմված ճուղերով, և սրանք էլ քամու օրորելուց զնգզնգում են, կարծես թե ասելով. «Ով ուզում է, թող գա մեզ քաղի»: Բայց երբ Պիևոքիոն երագի ամենալավ տեղն էր, ձեռքը պարզեց, որպեսզի այդ դրամները բուռը լցնի ու դնի գրպանը, հանկարծ արթնացավ դռանը հասցված երեք ուժգին հարվածներից:

Այդ պանդոկապետն էր, որ եկել էր նրան ասելու, թե կեսգիշերվա ժամն արդեն խփել է:

– Իսկ ընկերներս արդեն պատրաստ են,– հարցրեց նրան բուրատիկոն:

– Պատրաստ լինելուց դեռ մի բան էլ ավելի են. երկու ժամ է, ինչ գնացել են:

– Ինչո՞ւ այդպես շտապ:

– Որովհետև Կատուն լուր ստացավ, որ իր անդրանիկ ձագը, որի ոտքերը ցրտահարված էին, վտանգի մեջ է:

– Իսկ ընթրիքի համար վճարեցի՞ն:

– Ի՛նչ եք ասում: Մի՞թե նրանք այնքան անկիրթ էին, որ թույլ տային իրենց այդպիսի վիրավորանք հասցնել ձեզ նման պատվավոր սինյորի անձին:

– Ափսո՛ս. այդպիսի վիրավորանքն ինձ մեծ հաճույք կպատճառեր,– գլուխը քորելով ասաց Պիևոքիոն: Եվ հետո հարցրեց.

– Իսկ այդ լավ բարեկամները չասացի՞ն, թե որտեղ կսպասեն ինձ:

– Հրաշքների դաշտում, վաղը առավոտյան լուսաբացին:

Պիևոքիոն վճարեց մի ոսկեդրամ իր և իր ընկերների ընթրիքի համար ու ճամփա ընկավ:

Բայց կարելի է ասել, որ նա առաջ էր գնում խարխափելով, որովհետև դրսում այնպես մուլթ էր, որ մի քայլ դենը ոչինչ չէր երևում: Գյուղի շրջակայքում նույնիսկ տերևի խշշոց չէր լսվում: Միայն մի քանի գիշերային թռչուններ փողոցի մի կողմի ցանկապատից մյուսին թռչելիս, թևերով կպչում էին Պիևոքիոյի քթին, իսկ սա վախից ետ թռչելով, գոռում էր.

– Այդ ո՞վ է:– Եվ շրջապատի բլուրները հեռվում արծազանքում էին.

– Այդ ո՞վ է, այդ ո՞վ է, այդ ո՞վ է:

Հանկարծ Պիևոքիոն ծառի կոճղի վրա մի փոքրիկ կենդանի տեսավ, որը գունատ ու թուլյլ կերպով լույս էր տալիս, կարծես թե հախճապակյա լապտերի մեջ դրած գիշերային լույս լիներ:

– Ո՞վ ես,– հարցրեց նրան Պիևոքիոն:

– Ես Խոտող Ծղրիդի ուրվականն եմ,– պատասխանեց փոքրիկ կենդանին այնպիսի մի թուլյլ ու բարակ ձայնով, որը կարծես գերեզմանից էր դուրս գալիս:

– Ի՞նչ ես ուզում ինձանից,– հարցրեց բուրատիկն:

– Ես ուզում եմ մի խորհուրդ տալ քեզ: Վերադարձիր և ետ տար մնացած չորս ոսկին ու տուր հորդ, որը լաց է լինում ու տանջվում` քեզ չգտնելու պատճառով:

– Վաղը իմ հայրը հարուստ մարդ է դառնալու:

– Մի՛ հավատա նրանց, ովքեր խոսք են տալիս քեզ մի օրվա մեջ հարստացնել: Այդպիսի մարդիկ սովորաբար կամ խելագարներ են լինում, կամ խաբեբաներ: Լսիր ինձ և վերադարձիր:

– Իսկ ես, ընդհակառակը, ուզում եմ առաջ գնալ:

- Ուշ է:
- Պիտի գևամ:
- Գիշերը մուժ է:
- Պիտի գևամ:
- Ճանապարհը վտանգավոր է:
- Պիտի գևամ:
- Լա՛վ հիշիր, որ այն երեխաները, որոնք կողքի են ընկնում ու կամակորուժամբ իրենց ասածն անում, վաղ թե ուշ փոշմանում են:
- Է-Է-Է՛, Էլի միևնույն պատմությունն է սկսվում: Բարի գիշեր, Ճորի՛դ:
- Բարի գիշեր, Պիտոքիո, և թող Աստված հեռու պահի քեզ փորձանքից ու ավազակներից:

Այս վերջին բառերն ասելուց անմիջապես հետո խոսող Ճորիդը վայրկենապես հանգավ, ինչպես հանգչում է լույսը, երբ այն փչում են, և փողոցը մթնեց ավելի, քան առաջ էր:

[XIV. Պիտոքիոն խոսող Ճորիդի բարի խորհուրդները չլսելու պատճառով ընկնում է ավազակների ձեռքը](#)